

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 20Cb/70/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312212541
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Repáková
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2012:1312212541.1

Uznesenie

Okresný súd Bratislava III v právnej veci navrhovateľa: Rail media, s.r.o., Smetanova 13, 811 03, Bratislava, IČO: 36 291 943, zastúpený: Advokátska kancelária Roštár - Slovák, s.r.o., so sídlom Révová 7, 811 02, Bratislava, v mene spol. koná JUDr. Martin Roštár, advokát, proti odporcovi: Železničná spoločnosť Slovensko, a.s., so sídlom Rožňavská 1, 832 72, Bratislava, IČO: 35 914 939, o určenie, či tu právny vzťah je, alebo nie je a o vydanie predbežného opatrenia, takto

rozhodol:

Súd návrh na vydanie predbežného opatrenia **z a m i e t a**.

Súd odporcovi náhradu trov predbežného opatrenia **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania zo dňa 06.09.2012, doručeným tunajšiemu súdu dňa 07.09.2012 sa navrhovateľ domáhal, aby súd vydal rozhodnutie, ktorým by určil, že ústna dohoda, ktorá bola medzi navrhovateľom a odporcom uzavretá začiatkom roka 2010 je platná, t. j. medzi navrhovateľom a odporcom existuje platný právny vzťah, pričom predmetom záväzku odporcu v zmysle tejto platnej ústnej dohody je akceptácia žiadostí navrhovateľa o realizáciu objednávok v prípade, ak je objednávka navrhovateľa v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky (sprístupnenie unikátneho zariadenia poskytnutím reklamného priestoru na hnuteľnom a nehnuteľnom majetku odporcu) a záväzok navrhovateľa zaplatiť odporcovi primeranú odplatu za ním poskytnutý reklamný priestor.

Tento návrh na začatie konania odôvodnil navrhovateľ tým, že dňa 15.05.2002 bola medzi Železničná spoločnosť, a.s., so sídlom Klemensova 8, 813 61 Bratislava, IČO: 35 828 226 ako záujemcom (ďalej aj ako „záujemca“) a obchodnou spoločnosťou UNIMEDIA, spol. s r.o., so sídlom Vysoká 14, 811 06 Bratislava, IČO: 31 380 999 ako poskytovateľom (ďalej ako „poskytovateľ“) uzavretá na dobu určitú do 31.12.2009 Zmluva o reklame na hnuteľnom a nehnuteľnom majetku spoločnosti (ďalej ako „Zmluva“), ktorou zmluvné strany prejavili spoločnú vôľu dlhodobu spolupracovať pri využívaní hnuteľného a nehnuteľného majetku, ktorý má záujemca vo svojom vlastníctve a v správe, na komerčné účely a to tak, aby záujemca za pomoci poskytovateľa získal efektívnym využitím tohto majetku ďalšie finančné prostriedky pre svoju činnosť a poskytovateľ dohodnutú odplatu. Poskytovateľ sa zaviazal, že bude vo svojom mene s tretími osobami uzavierať zmluvy o reklame, na základe ktorých záujemca za odplatu zabezpečí v dohodnutom rozsahu dohodnutou formou reklamu tretích osôb, služieb, činností a výrobkov nimi poskytovaných, ponúkaných alebo predávaných, a to umiestnením na pozemkoch, budovách a mobilných prostriedkoch, ktoré má záujemca vo vlastníctve a v správe a zmluvné strany sa v čl. I. ods. 5 tejto Zmluvy súčasne dohodli, že poskytovateľ môže poveriť vykonávaním činnosti podľa tejto Zmluvy inú osobu. Dňa 01.02.2007 obchodná spoločnosť UNIMEDIA, s.r.o. ako poskytovateľ v súlade s čl. I. ods. 5 Zmluvy poverila a zároveň splnomocnila obchodnú spoločnosť Rail media, s.r.o., so sídlom Mýtna 15, 811 07 Bratislava, IČO: 36 291 943, zapísanú v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Sro, vložka č.: 40185/B, aby vo vlastnom mene a na vlastný účet uskutočňovala všetku dohodnutú činnosť (vykonávanie všetkých činností súvisiacich

s realizáciou a vykonávaním Zmluvy, najmä uzatváranie dohôd a iných zmlúv súvisiacich s realizáciou Zmluvy, ich plnenie a kontrola, prijímanie peňažných a nepeňažných plnení s tým spojených, ako aj plnenie, kontrola, prijímanie peňažných a nepeňažných záväzkov voči tretím osobám, a rokovanie s tretími osobami) a s tým spojené právne úkony týkajúce sa využívania hnutel'ného a nehnuteľného majetku, ktorý má záujemca v správe, na komerčné reklamné účely. Uzatvorením Zmluvy záujemca v súlade so zákonom č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže (ďalej ako „zákon o ochrane hospodárskej súťaže“) sprístupnil za primeranú odplatu pre obchodnú spoločnosť Rail media, s.r.o., ako poskytovateľom poverenú a splnomocnenú spoločnosť, unikátne zariadenia, ktoré má záujemca vo svojom vlastníctve a v správe v zmysle príslušných právnych predpisov, na komerčné účely, a to na reklamnú činnosť. Unikátnym zariadením je zariadenie, infraštruktúra alebo jej časť, ktorých vybudovanie alebo nadobudnutie iným podnikateľom nie je objektívne možné a bez prístupu ku ktorému by došlo alebo mohlo dôjsť k obmedzeniu súťaže na príslušnom relevantnom trhu (špecifický trh poskytovania reklamných služieb na hnutel'nom a nehnuteľnom majetku vo vlastníctve a v správe záujemcu), pričom je nespochybniteľné, že osobné železničné vozne a lokomotívy slúžiacie na prepravu cestujúcich v osobnej hromadnej železničnej doprave na Slovensku (t. j. zariadenia tvoriace časť železničnej infraštruktúry vo vlastníctve a v správe záujemcu) sú unikátnym zariadením. Dňa 06.12.2005 bol podpísaný Dodatok č. 1 k Zmluve (ďalej ako „Dodatok“), ktorého účelom bolo upraviť vzájomné právne vzťahy zmluvných strán v dôsledku právneho nástupníctva (rozhodnutím jediného akcionára Slovenskej republiky zastúpeného Ministerstvom dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky došlo k zrušeniu Železničnej spoločnosti, a.s., IČO: 35 828 226 bez likvidácie rozdelením na dve novozaložené nástupnícke spoločnosti ku dňu 01.01.2005, a to na: Železničná spoločnosť Slovensko, a.s., so sídlom Žabotova 14, 813 13 Bratislava, IČO: 35 914 939 a Železničná spoločnosť Cargo Slovakia, a.s., so sídlom Drieňová 24, Bratislava, IČO: 35 914 924). V čl. III. ods. 2 Dodatku sa zmluvné strany dohodli, že práva a povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy prechádzajú dňom 01.01.2005 na novozaloženú spoločnosť - Železničná spoločnosť Slovensko, a. s., so sídlom Žabotova 140 813 13 Bratislava, IČO: 35 914 939 (ďalej v texte len ako „ZSSK“) a súčasne sa dohodli, že za záujemcu je oprávnený konať vo všetkých veciach súvisiacich so Zmluvou U. L. N., riaditeľ Odboru komunikácie. Listom zo dňa 26.10.2009 vtedajší generálny riaditeľ a súčasne predseda predstavenstva ZSSK, pán Ing. Milan Chúpek, PhD., upozornil poskytovateľa na dátum ukončenia Zmluvy a poďakoval za spoluprácu a súčasne poskytovateľovi oznámil, že ak má záujem o uzatvorenie novej zmluvy, nech sa obráti na Odbor komunikácie ZSSK, ktorý reklamné aktivity na majetku ZSSK koordinuje. Na základe uvedeného listu sa p. I. F., ako splnomocnený zástupca obchodnej spoločnosti Rail media, s.r.o., ktorá bola poskytovateľom poverená na výkon dohodnutej činnosti v zmysle Zmluvy, telefonicky spojil s p. Ing. Čikovským a dohodol si s ním osobné stretnutie vo veci uzatvorenia zmluvy, ktorou by ZSSK po dátume 31.12.2009 sprístupnila za primeranú odplatu obchodnej spoločnosti Rail media, s.r.o. unikátne zariadenie ZSSK (hnuteľný a nehnuteľný majetok, ktorý má záujemca vo svojom vlastníctve a v správe, na komerčné účely), a to za rovnakých podmienok ako obchodnej spoločnosti UNIMEDIA, s.r.o. v zmysle Zmluvy. Na samotnom spoločnom stretnutí medzi p. I. N. a p. I. F., t. j. záujemcom poverenej osoby a splnomocneným zástupcom obchodnej spoločnosti Rail media, s.r.o., sa účastníci dohodli, že p. I. N. respektíve ním poverená osoba zašle elektronicky e-mailom obchodnej spoločnosti Rail media, s.r.o. návrh zmluvy a súčasne sa účastníci tohto stretnutia dohodli na ústnom zmluvnom vzťahu, medzi ZSSK a obchodnou spoločnosťou Rail media, s.r.o., s obdobným predmetom záväzkov ako Zmluva v znení jej Dodatku uzavretá medzi poskytovateľom a záujemcom. Podstatou tohto ústneho zmluvného vzťahu je akceptácia žiadostí obchodnej spoločnosti Rail media, s.r.o. o realizáciu objednávok zo strany ZSSK (t. j. sprístupnenie unikátneho zariadenia), ak je objednávka v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, pričom účastníci trvanie tohto ústneho zmluvného vzťahu na základe spoločnej vôle stanovili až do doby podpisu písomnej zmluvy, ktorá by detailnejšie upravovala ich vzájomné práva a povinnosti pri využívaní reklamného priestoru na hnutel'nom a nehnuteľnom majetku vo vlastníctve a v správe ZSSK, a to za účelom aby spoločnosť ZSSK ako záujemca až do definitívneho schválenia obsahu písomnej zmluvy nebola ukrátená o príjem z reklamnej činnosti vykonávanej na hnutel'nom a nehnuteľnom majetku vo vlastníctve a v správe ZSSK ako záujemcu. V súlade s vyššie uvedenou ústnou dohodou koncom decembra 2009 pán Q. na pokyn p. I. N. poskytol obchodnej spoločnosti Rail media, s.r.o. Výmer č. 3/2009 - OK. Na základe ústnej dohody a v zmysle Výmeru č. 3/2009 a neskôr Výmeru č. 4/2010-OK, po dátume 01.01.2010 (t. j. dátum ukončenia pôvodnej písomnej Zmluvy) mala a aj v súčasnosti má obchodná spoločnosť Rail media, s.r.o. legálne a legitímne právo ponúkať tretím osobám reklamný priestor na hnutel'nom a nehnuteľnom majetku spoločnosti ZSSK ako záujemcu, a taktiež má právo prijímať objednávky od tretích osôb a uzavierať zmluvy o reklame, pričom týmto oprávneniam korešponduje povinnosť spoločnosti ZSSK ako záujemcu v súlade s vyššie uvedeným akceptovať

objednávky na poskytnutie svojho reklamného priestoru a zabezpečiť za odplatu v dohodnutom rozsahu a dohodnutou formou reklamu tretích osôb, služieb, činností a výrobkov nimi poskytovaných, ponúkaných alebo predávaných (t. j. spoločnosť ZSSK ako záujemca je povinný v súlade s vyššie uvedenou ústnou dohodou a v súlade so zásadou poctivého obchodného styku akceptovať objednávky obchodnej spoločnosti Rail media, s.r.o. na poskytnutie reklamného priestoru a zabezpečenie reklamy tretích osôb, a teda spoločnosť ZSSK je povinná za primeranú odplatu sprístupniť unikátne zariadenie, ktoré je v jej vlastníctve a v správe). Počas celého kalendárneho roka 2010 všetky objednávky zo strany obchodnej spoločnosti Rail media, s.r.o. adresované spoločnosti ZSSK boli akceptované a za spoločnosť ZSSK ich spočiatku schvaľoval I. N. ako riaditeľ Odboru komunikácie ZSSK, neskôr, po obmedzení kompetencií I. N., vždy dvaja členovia predstavenstva spoločnosti ZSSK, z ktorých jeden musel byť predseda predstavenstva (Ing. Chúpek, PhD. - skončenie výkonu funkcie dňa 15.09.2010) alebo podpredseda predstavenstva (Ing. Pavol Gábor - skončenie výkonu funkcie dňa 15.09.2010, v súčasnosti od 26.04.2012 predseda predstavenstva), t. j. mali vedomosť o predmetnej ústnej dohode a bez akýchkoľvek výhrad ju akceptovali, čo potvrdzuje aj tá skutočnosť, že bez existencie predmetnej ústnej dohody by žiadnu objednávku spoločnosti Rail media, s.r.o. za spoločnosť ZSSK neverifikovali, nepotvrdili. Predmetnú ústnu dohodu akceptovalo aj doterajšie vedenie spoločnosti ZSSK (predseda predstavenstva Mgr. Pavel Kravec - vznik funkcie dňa 16.09.2010; skončenie funkcie 25.04.2012, podpredseda predstavenstva Ing. Jaroslav Paulický - vznik funkcie dňa 16.09.2010, skončenie funkcie 25.04.2012), čo potvrdzuje aj samotný fakt, že od septembra 2010 verifikovali (potvrďovali) objednávky obchodnej spoločnosti Rail media, s.r.o. vždy dvaja členovia predstavenstva ZSSK. Navyše predmetnú ústnu dohodu potvrdzuje aj intenzívna e-mailová komunikácia z roku 2010, ktorá prebiehala medzi zástupcami spoločnosti Rail media a ZSSK ohľadne realizácie reklamy na majetku ZSSK (za ZSSK - p. Ing. Pavol Gábor, p. Ing. Michal Vereš, p. Ing. Ján Kováčik, p. Igor Krško, p. N., p. U., p. Q.). Z vyššie uvedeného podľa názoru navrhovateľa jednoznačne vyplýva, že súčasné vedenie spoločnosti ZSSK (odporcu), a to konkrétne p. Ing. Pavol Gábor (predseda predstavenstva spoločnosti) ako aj p. Ing. Igor Krško (člen predstavenstva) mali vedomosť o predmetnej ústnej dohode a bez akýchkoľvek výhrad ju akceptovali. (Ing. Pavol Gábor od 01.01.2005 až do 21.02.2011 bol členom/podpredsedom predstavenstva a Ing. Igor Krško taktiež od 11.10.2006 až do 15.09.2010 bol členom predstavenstva odporcu).

Faktom je však aj to, že vedenie spoločnosti ZSSK počas prvého polroka 2010 (Ing. Chúpek ako predseda predstavenstva) svojim konaním diskriminovalo spoločnosť Rail media, s.r.o., pretože na jednej strane podpísalo dve zmluvy s obchodnou spoločnosťou PRESSE & MARKETING SLOVAKIA, s.r.o., IČO: 36 404 225 a jednu zmluvu s obchodnou spoločnosťou RailAd Railway Advertising OG. (ZSSK tak sprístupnilo svoje unikátne zariadenie spoločnostiam, ktoré sú priamou konkurenciou navrhovateľa, pričom navrhovateľovi ZSSK odmietla sprístupniť toto unikátne zariadenie rovnakým spôsobom), a na druhej strane ZSSK počas prvého polroka 2010 nepodpísala spripomienkovaný konečný návrh písomnej zmluvy s obchodnou spoločnosťou Rail media, s.r.o. a odsúva podpis zmluvy až dodnes, a to aj napriek tomu, že obchodná spoločnosť Rail media, s.r.o. počas dlhoročnej spolupráce odvieďa do ZSSK z realizovanej reklamy viac ako 497.000,-EUR s DPH. Podľa navrhovateľa je na tom paradoxné to, že predchádzajúce vedenie spoločnosti ZSSK (Ing. Chúpek ako predseda predstavenstva) sa odvolávalo na zákon o ochrane hospodárskej súťaže (konkrétne, že ich konanie v tejto veci musí byť vždy v súlade so zákonom o ochrane hospodárskej súťaže), t. j. že každému kto požiada o prístup k unikátnemu zariadeniu sú povinní unikátne zariadenie sprístupniť. Navrhovateľ dňa 15.06.2012 prostredníctvom elektronickej pošty požiadal predsedu predstavenstva odporcu o poskytnutie reklamného priestoru na majetku odporcu za primeranú odplatu (konkrétne pre svojho klienta - obchodnú spoločnosť Kika Nábytok Slovensko, s.r.o.). Navrhovateľ mal záujem pre svojho klienta zabezpečiť reklamu formou tzv. „polepu TEŽ-ky“, ktorá je vo vlastníctve odporcu. Mgr. T. P., riaditeľ úseku obchodu odporcu, dňa 04.07.2012 prostredníctvom elektronickej pošty oznámil navrhovateľovi, že odporca „po dosť zložitej diskusii vo vnútri spoločnosti odporcu dospeli k stanovisku, že nebudú využívať komerčne svoj majetok resp. majetok ktorý spravujú na reklamu, nakoľko odporca pripravuje novú koncepciu využívania reklamného priestoru v ZSSK“ (ďalej ako „Stanovisko“). Zástupca (zamestnanec) odporcu však vo svojom Stanovisku opomenul viaceré dôležité fakty a skutočnosti, a to najmä to, že medzi účastníkmi tohto súdneho konania je stále v platnosti ústna dohoda uzavretá medzi navrhovateľom a bývalým vedením odporcu, a taktiež že na základe ust. § 8 zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže je odporca povinný sprístupniť svoje unikátne zariadenie (osobné železničné vozne a lokomotívy slúžiace na prepravu cestujúcich v osobnej hromadnej železničnej doprave na Slovensku (t. j. zariadenia tvoriace časť železničnej infraštruktúry vo vlastníctve a v

správe odporcu). Zástupca odporcu vo svojom Stanovisku zo dňa 26.07.2012 sa stotožnil s názorom navrhovateľa a potvrdil, že odporca vlastní resp. spravuje unikátne zariadenie (osobné železničné vozne a lokomotívy). Dňa 09.08.2012 navrhovateľ zaslal odporcovi Objednávku č. 21232/Railmedia/ZSSK/090812, ktorou ho v súlade s ústnou dohodou požiadal o poskytnutie mediálneho priestoru na majetku ZSSK - na realizáciu služby trainmail pre svojho klienta UNIMEDIA, s.r.o. (akcia „divé maky“). „Služba trainmail“ - roznos reklamných letákov, tlačovín alebo iných reklamných predmetov v osobných železničných vlakoch (vo vozňoch) je jedinečným reklamným produktom navrhovateľa, ktorý pozostáva z viacerých na seba nadväzujúcich etáp, a to konkrétne z prvej fázy, ktorou je akvizičná činnosť, pri ktorej navrhovateľ ponúka službu trainmail potenciálnym klientom na trhu, v druhej časti na základe dopytu od klienta navrhovateľ pripraví cenovú ponuku na konkrétny počet kusov trainmailu a následne prijme objednávku od klienta, v tretej časti navrhovateľ pripraví pre klienta na základe klientom zadefinovanej cieľovej skupiny „harmonogram“, čo je databáza vybraných vlakových spojení vo vybrané dni v týždni s presným počtom navrhnutých letákov do každého konkrétneho vlakového spojenia. Každá takáto databáza („harmonogram“) je pre každého klienta jedinečná a je chránená autorským zákonom. Prvú, druhú, a tretiu časť služby trainmail realizuje na relevantnom trhu navrhovateľ iba na svoje náklady a rovnako iba navrhovateľ znáša ťarchu z prípadného neúspechu v podobe nezískania klienta, až v štvrtej časti si navrhovateľ objednáva mediálny priestor vo vlakoch ZSSK (unikátne zariadenie) a doposiaľ vlastnými silami realizoval vkladanie letákov do vybraných vlakov podľa konkrétneho „harmonogramu“. Mgr. Jozef Schmidt, riaditeľ úseku obchodu odporcu, dňa 15.08.2012 prostredníctvom elektronickej pošty oznámil navrhovateľovi, že jeho Objednávku č. 21232 odporca neakceptuje a požiadal ho o zastavenie realizácie predmetnej objednávky, a to z dôvodu prípravy novej koncepcie pre komerčné využívanie mediálneho priestoru. Navrhovateľ považuje za potrebné poukázať na účelovosť odporcom vykonávaného odôvodnenia zamietnutia navrhovateľovej objednávky, nakoľko odporca novú koncepciu pre komerčné využívanie mediálneho priestoru na svojom majetku pripravuje už neuveriteľne dlho (cca. 2 roky) a ani častá výmena vedenia spoločnosti odporcu neospravedlňuje vedenie ZSSK, že do dnešného dňa neexistuje ucelená koncepcia využívania majetku ZSSK aj na reklamné účely, ba práve naopak zo strany odporcu boli vykonané systematické úkony (pokyn bývalého gen. riaditeľa ZSSK o zákaze akejkoľvek reklamy na majetku ZSSK, uzatvorenie písomných zmlúv len s niektorými mediálnymi agentúrami, ktoré sú priamou konkurenciou spol. navrhovateľa a pod.) smerujúce k diskriminácii navrhovateľa resp. k deformácii/zániku reklamnej činnosti na majetku ZSSK, čím sa v konečnom dôsledku sama spoločnosť odporcu pripravila o reálny príjem z tejto činnosti. (Poznámka - za dva roky (2011 a 2012) o cca 200 000,-€ + DPH). Odporca sa navyše pripravil aj o funkčnú a dobrú (pomerne kvalitnú) reklamnú koncepciu, ktorá do konca roka 2009 a čiastočne aj v roku 2010 dobre fungovala. V závere svojho Stanoviska zástupca odporcu oznámil navrhovateľovi, že výmer č. 4/2010-OK, na ktorý sa odvolával navrhovateľ vo svojich objednávkach, je neplatný. Navrhovateľ však predmetný výmer považuje za platný a to s poukazom na platnosť ústnej dohody a na ten fakt, že iný výmer mu nebol zo strany odporcu do dnešného dňa doručený a s novým výmerom č. 134/2011-OU sa nemal navrhovateľ ani možnosť oboznámiť, tobôž vysloviť naň názor, respektíve vysloviť s ním svoj (ne)súhlas. Navrhovateľ dňa 22.08.2012 informoval odporcu o tej skutočnosti, že na mesiac september 2012 majú dvaja jeho klienti záujem využiť službu trainmail v celkovom počte cca. 100.000 kusov. Odporca však trval na tom, aby samotný rozsev letákov do navrhovateľom vybraných vozňov ZSSK zabezpečili zamestnanci ZSSK, pričom doposiaľ samotný rozsev letákov v rámci poskytovania služby trainmail pre svojich klientov vždy zabezpečoval navrhovateľ v súlade s ústnou dohodou, a to prostredníctvom svojich externých zamestnancov. Klienti navrhovateľa boli vždy spokojní s kvalitou navrhovateľom poskytnutej služby trainmail (vrátane samotného rozsevu letákov, ktorý patrí do záverečnej fázy tejto komplexnej služby), a preto opakovane a dlhodobo majú záujem o poskytnutie služby trainmail zo strany navrhovateľa. Harmonogram samotného rozsevu letákov vždy vytvoril navrhovateľ, a to na základe cieľových skupín zadaných príslušnými klientmi. Samotný harmonogram je jedinečným dielom navrhovateľa a je chránený zákonom č. 618/2003 Z. z. o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom (autorský zákon). Zástupca odporcu dňa 24.08.2012 navrhovateľovi oznámil, že jeho požiadavku bude odporca riešiť ako jednorazovú akciu, ktorá sa bude účtovať podľa cenníka výmer č. 134/2011 - OU, ktorý podľa tvrdení odporcu mal byť schválený predstavenstvom odporcu už v roku 2011. Pri porovnaní pôvodného výmeru č. 4/210 - OK, z ktorého vychádzala pôvodná obchodná spolupráca medzi účastníkmi tohto sporu, s neskorším výmerom odporcu č. 134/2011 - OU je na prvý pohľad zrejmé, že neskorší výmer je pre navrhovateľa zjavne nevýhodný (až neprípustný), nakoľko pôvodný výmer mu umožňoval vykonávať službu trainmail aj prostredníctvom svojich externých zamestnancov (cena bez servisu 0,021 € bez DPH/jeden kus, pri hmotnosti do 25g), avšak nový výmer s takouto možnosťou nepočíta, a preto je pre navrhovateľa odporcom jednostranne určená

cena za poskytnutie mediálneho priestoru v rámci produktu trainmail (cena 0,07 € bez DPH/jeden kus) neprijateľná a v rozpore so zákonom o cenách, nakoľko navrhovateľ svojvoľne (jednostranne) zvýšil cenu z roka 2010 na rok 2011 o 233%. Navyše navrhovateľ nemá záujem o servis (samotný rozsev letákov do vozňov ZSSK) poskytovaný zamestnancami ZSSK, keďže tento servis si vie navrhovateľ zabezpečiť hospodárnejšie, efektívnejšie (lacnejšie) a aj kvalitnejšie prostredníctvom svojich externých zamestnancov, ktorí majú dlhoročné a bohaté skúsenosti s realizáciou rozsevu letákov do vlakov na rozdiel od zamestnancov ZSSK, t. j. v konečnom dôsledku navrhovateľ má záujem len o poskytnutie mediálneho priestoru ZSSK v súlade s ústnou dohodou a so zákonom o ochrane hospodárskej súťaže, a nemá záujem o „predražený“ umelo vynútený súvisiaci servis zo strany odporcu. Vyššie uvedené konanie odporcu vykazuje znaky vynucovania neprimeraných cien alebo iných neprimeraných obchodných podmienok (spájanie využitia samotnej služby trainmail/ poskytnutie mediálneho priestoru ZSSK s poskytnutím súvisiaceho servisu, o ktorý navrhovateľ nemá záujem, a taktiež vynucovanie bezplatného poskytnutia harmonogramov vytvorených navrhovateľom zo strany odporcu), pričom takéto konanie by mohlo byť zo strany Protimonopolného úradu SR posúdené ako zneužívanie dominantného postavenia na relevantnom trhu poskytovania reklamných služieb na majetku/v správe odporcu, ktoré je zakázané. Pre navrhovateľa je neprípustné, aby samotný rozsev letákov zabezpečovali zamestnanci ZSSK, keďže títo takúto činnosť doposiaľ nevykonávali (nezabezpečovala), a teda je logické, že navrhovateľ má vážne pochybnosti o kvalite resp. vôbec o schopnosti odporcu zabezpečiť túto činnosť (rozsev letákov), pričom je nespochybniteľné, že „amatérsky“ resp. nekvalitne vykonaný rozsev letákov môže mať pre navrhovateľa (vrátane jeho klientov) nenapraviteľné a závažné dôsledky - napr. klienti prestanú mať záujem o tento produkt/službu. Následne obchodná spoločnosť Rail media, s.r.o. listom zo dňa 28.08.2012 zaslala do spoločnosti ZSSK objednávku č. 21234/Railmedia/ZSSK/280812 (reklamná kampaň pre klienta Zenith Optimedia - Tatra banka, a.s.) a listom zo dňa 30.08.2012 opätovne požiadala odporcu o bezodkladné sprístupnenie unikátneho zariadenia, pričom prílohou listu bola objednávka č. 21235/Railmedia/ZSSK/300812 (reklamná kampaň pre klienta Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s.). (ďalej v texte len spoločne ako „Objednávky“). Predmetnými žiadosťami (listami), ktorých prílohou boli Objednávky navrhovateľ požiadala odporcu o akceptáciu Objednávok (požiadala ho o poskytnutie mediálneho priestoru na majetku vo vlastníctve a správe ZSSK - konkrétne o realizáciu jedinečnej „služby trainmail“) v súlade s ústnou dohodou a doterajšou obchodnou praxou, ktorá nepochybne vznikla medzi oboma podnikateľskými subjektmi, a o zaslanie jedného potvrdeného rovnopisu z každej objednávky späť objednávateľovi (navrhovateľovi) a o vystavenie faktúr za predmetné reklamné kampane klientov. Je nespochybniteľné, že navrhovateľ požiadala odporcu o poskytnutie mediálneho priestoru na majetku vo vlastníctve a/alebo v správe odporcu (o sprístupnenie unikátneho zariadenia) za primeranú odplatu. Zamietnutie Objednávok obchodnej spoločnosti Rail media, s.r.o. zo strany ZSSK, ktoré sú v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky považujeme za závažné porušenia ústnej dohody, ktorú ako sme uviedli vyššie akceptovalo bývalé aj súčasné vedenie ZSSK (dvaja súčasní členovia predstavenstva odporcu boli aj v minulosti, v roku 2010, členmi predstavenstva), a súčasne toto konanie považujeme za neseriózne, nehospodárne a podľa názoru navrhovateľa aj v príkrom rozpore so zásadami a princípmi, na základe ktorých má spoločnosť ZSSK, ktorej zakladateľom a stopercentným vlastníkom akcií je Slovenská republika (práva štátu ako jediného akcionára ZSSK vykonáva Ministerstvo dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky, Námestie slobody 6, 811 06 Bratislava), vykonávať svoju podnikateľskú činnosť. Vyššie uvedeným konaním ZSSK je obchodná spoločnosť Rail media, s.r.o. a aj samotné ZSSK ukrátené o pravidelný príjem plynúci z reklamnej činnosti vykonávanej na majetku ZSSK (v tomto konkrétnom prípade v jej osobných železničných vozňoch a lokomotívach), pričom výkon reklamnej činnosti je podnikateľskou činnosťou a samotná Ústava SR garantuje právo podnikat' resp. uskutočňovať inú zárobkovú činnosť. Navrhovateľ považuje za nehospodárne a nerentabilné, ak spoločnosť ZSSK za primeranú finančnú odplatu transparentným spôsobom neposkytne klientom navrhovateľa (finančnej inštitúcii pôsobiacej v bankovom sektore a poisťovni pôsobiacej v sektore zdravotného poistenia na území Slovenskej republiky) reklamný priestor, ktorým disponuje. Odporca odmieta navrhovateľovi sprístupniť svoj vozidlový park (osobné železničné vozne a lokomotívy) na uskutočnenie komerčnej reklamnej propagácie (reklamu tretích osôb, služieb, činností a výrobkov nimi poskytovaných, ponúkaných alebo predávaných) za primeranú odplatu, čo považujeme za nelogické a nehospodárne, a to najmä s poukazom na výsledok hospodárenia odporcu, ktorý každoročne „produkuje“ stratu, ktorú je vzhľadom na akcionársku štruktúru odporcu potrebné uhrádzať zo štátneho rozpočtu Slovenskej republiky (dôsledky manažérsky nesprávneho hospodárenia odporcu sa tým následne prenášajú na všetkých občanov Slovenskej republiky). Konateľ navrhovateľa - p. Ing. Ladislav Šindler od roku 1999 kontinuálne vykonáva reklamnú činnosť na majetku, ktorý je vo vlastníctve a v správe jednotlivých železničných spoločností, avšak s takouto „svojvoľou“ (až aroganciou

moci) politicky nominovaných členov predstavenstva odporcu, spočívajúcou v účelovom nariadení zákazu akejkoľvek politickej a komerčnej reklamy na majetku vo vlastníctve a v správe odporcu (tzn. cenúrou) a v odmietaní príjmu od podnikateľských subjektov v čase pretrvávajúcej hospodárskej krízy (Pozn. jediným akcionárom odporcu je Slovenská republika), sa počas tohto pomerne dlhého obdobia nestretol a takéto konanie je podľa jeho názoru nemorálne, nehospodárne a v rozpore s dobrými mravmi i Etickým kódexom odporcu, keďže má v ňom odporca jasne vymedzený svoj cieľ, ktorým je dosiahnutie dobrých hospodárskych výsledkov. (čl. VI. bod D ods. 11 Etického kódexu ZSSK). Tento svoj cieľ odporca nenaplní, ak bude naďalej odmietat' príjem plynúci z poskytnutia reklamného priestoru podnikateľským subjektom, ktoré by boli schopné a ochotné za im poskytnutý reklamný priestor zaplatiť primeranú odplatu. Navrhovateľ v tejto súvislosti považuje za potrebné súd oboznámiť aj s tou skutočnosťou, že odporca síce na jednej strane dlhodobejšie prezentuje svoje Stanovisko o zákaze akejkoľvek reklamy na majetku v jeho vlastníctve alebo správe, avšak na druhej strane niektorým subjektom umožňuje využívať majetok ZSSK na reklamnú činnosť (sprístupnením unikátneho zariadenia), čo potvrdzuje napríklad aj trainmail propagujúci netradičnú ponuku „PRÁZDNINUJ V SKALICI“, ktorý bol dňa 30.08.2012 umiestnený v rýchliku R 875 Štúrovčan a dňa 04.09.2012 vo vlaku ZSSK Os 4621 (s pravidelným odchodom z hlavnej vlakovej stanice v Bratislave o 17.58 hod.). Predmetný trainmail, pripravený mestom Skalica v spolupráci s odporcom, okrem iných produktov a služieb (niektoré sú verejnoprospešného charakteru - Záhorské múzeum, Pamiatky mesta Skalica obdobne ako produkty a služby, ktoré mieni propagovať navrhovateľ - napr. produkty a služby ponúkané VŠZP) propaguje aj súkromné obchodné spoločnosti resp. produkty a služby nimi poskytované/ponúkané, ako napríklad Hotel sv. Michal, VÍNO - MASARYK, s.r.o., Golf Resort Skalica a iné. Navrhovateľ je toho názoru, že ak iné subjekty majú so súhlasom odporcu právo na propagáciu svojich produktov, služieb, výrobkov, resp. na celkovú propagáciu jednotlivých subjektov na majetku vo vlastníctve alebo v správe odporcu (t. j. odporca týmto osobám sprístupnil svoje unikátne zariadenie na vlastnú prezentáciu, na výkon reklamnej činnosti), rovnaké právo prináleží aj navrhovateľovi, keďže aj on má záujem vykonávať reklamnú činnosť na tomto majetku odporcu (má záujem o sprístupnenie unikátneho zariadenia vo vlastníctve odporcu), pričom je ochotný zaplatiť primeranú odplatu za jeho sprístupnenie. Vyššie uvedené potvrdzuje domnienku navrhovateľa, že odporcom prezentovaný zákaz reklamy na majetku ZSSK je len účelový a skôr má slúžiť na zabránenie navrhovateľovi vykonávať reklamnú činnosť na majetku ZSSK a vytlačiť navrhovateľa z relevantného trhu. Navrhovateľ už dňa 09.03.2012 svojím Návrhom na vydanie rozhodnutia o nariadení predbežného opatrenia bol z rovnakých dôvodov (zákaz akejkoľvek reklamy na majetku ZSSK, nesprístupnenie unikátneho zariadenia vo vlastníctve odporcu navrhovateľovi) nútený požiadať príslušný súd o predbežnú a dočasnú ochranu svojich práv a právom chránených záujmov proti odporcovi (ZSSK). Okresný súd Bratislava III svojím uznesením č. k. 23Cb/19/2012-117 zo dňa 14.03.2012 (ďalej ako „Uznesenie“) navrhovateľovmu návrhu v celom rozsahu vyhovel a správne nariadil predbežné opatrenie, ktorým odporcovi (ZSSK) uložil, aby sa zdržal akéhokoľvek konania, ktorým by bránil navrhovateľovi v realizácii služby trainmail vo všetkých osobných železničných vozňoch a lokomotívach vo vlastníctve alebo v správe odporcu. Súd sa plne stotožnil so skutkovými a s právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Síce je pravdou to, že predmetné Uznesenie bolo pomerne stručným uznesením Krajského súdu v Bratislave, č. k. 2Cob/178/2012-212, zo dňa 17.05.2012 zmenené tak, že návrh navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia bol zamietnutý (podľa názoru navrhovateľa predmetné uznesenie odvolacieho súdu je arbitrárne a nesprávne, a preto voči nemu navrhovateľ podal dovolanie, o ktorom do dnešného dňa nebolo rozhodnuté), okrem iného aj z dôvodu neaktuálnosti objednávok navrhovateľa. V odôvodnení uznesenia Krajského súdu v Bratislave ako odvolacieho súdu je na str. 2 uvedené, cit.: „Má za to (žalovaný), že nedisponuje dominantnou pozíciou na relevantnom trhu a tiež odmieta tvrdenia žalobcu o porušovaní zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a zneužívaní dominantného postavenia na relevantnom trhu.“ a na str. 3 uvedené, cit.: „Má za to (žalovaný), že nebol splnený zákonný predpoklad na nariadenie predbežného opatrenia, žalobca nijakým spôsobom nekonkretizoval a nekvantifikoval hroziacu ujmu, žalovaný (rozumej ZSSK) mu ani nezabraňuje vykonávať podnikateľskú činnosť, a preto navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietne.“ Vyššie uvedené tvrdenia odporcu (žalovaného) sú hrubou demagógiou a zavádzaním zo strany odporcu, s ktorými sa však odvolací súd z nepochopiteľných príčin (dôvodov) plne stotožnil a o odporcom uvádzané tvrdenia a skutočnosti oprel odôvodnenie svojho rozhodnutia. Faktom je, že odporca disponuje dominantnou (takmer monopolnou) pozíciou na relevantnom trhu - trh poskytovania prepravy osôb osobnými železničnými vozňami na území Slovenskej republiky, pričom tento fakt je nevyvrátiteľný. Navyše z navrhovateľom predložených dôkazov je zrejmé, že odporca nielenže bránil vykonávať navrhovateľovi podnikateľskú činnosť, ale aj v súčasnosti naďalej zabráňuje túto reklamnú činnosť

vykonávať, nakoľko odmieta v súlade s ústnou dohodou akceptovať navrhovateľove objednávky. Za výkon reklamnej činnosti na majetku odporcu zo strany navrhovateľa, a to na základe objednávok, ktoré tvorili predmet tohto sporu, bude medzi navrhovateľom a odporcom uzavretá Dohoda o urovaní, ktorej znenie je už medzi účastníkmi tohto sporu dohodnuté (odporca zaslal navrhovateľovi finálnu verziu, ktorú navrhovateľ už verifikoval podpismi konateľov a zaslal späť odporcovi na podpis a povinné zverejnenie). Uzavretie Dohody o urovaní v konečnom dôsledku znamená, že napriek počiatočným ťažkostiam boli sčasti uspokojení aj klienti navrhovateľa (ktorých produkty a služby boli reklamnou činnosťou navrhovateľa na majetku odporcu propagované), aj samotný navrhovateľ, ktorý po vzájomnej dohode s odporcom uhradil odporcovi primeranú odplatu za sprístupnenie unikátneho zariadenia, t. j. za poskytnutie mediálneho priestoru, ako aj samotný odporca, nakoľko po dlhšej dobe opätovne získal do svojho rozpočtu pomerne vysoký príjem z reklamnej činnosti realizovanej na jeho majetku, a to bez akýchkoľvek vedľajších resp. dodatočných nákladov (výdavkov), t. j. získal „čistý zisk“. Za povšimnutiahodné je i ten fakt, že v Dohode o urovaní odporca navrhol navrhovateľovi cenu 0,021 € za 1 ks trainmail-u, avšak v cenovom výmere, ktorý údajne schválilo predstavenstvo odporcu v roku 2011 je cena za 1 ks. takéhoto trainmail-u vo výške 0,07 €. Tento fakt nepriamo potvrdzuje navrhovateľovu domnienku, že predmetný schválený výmer odporcu (ak vôbec bol platne schválený) je účelový a navrhovateľ sa domnieva, že mohol byť vyhotovený s úmyslom „odstrániť“ konkurenciu z tohto relevantného trhu. Samotný odporca nepožadoval aplikáciu predmetného cenového výmeru v Dohode o urovaní a ani na rokovaníach, ktoré predchádzali schváleniu jej znenia účastníkmi, čo navodzuje dojem, že aj samotný odporca si uvedomuje protiprávnosť predmetného cenového výmeru, resp. minimálne jeho rozpor so zákonom o cenách, so zákonom o ochrane hospodárskej súťaže a v konečnom dôsledku aj so zásadou poctivého obchodného styku. Navrhovateľ sa mylne domnieval, že po parlamentných voľbách, ktoré sa v Slovenskej republike uskutočnili dňa 10.03.2012, a po zmenách vo vedení odporcu (takmer po každých parlamentných voľbách boli do vedenia odporcu dosadení noví politickí nominanti), nové vedenie odporcu odstráni protiprávny stav, zruší pokyn bývalého generálneho riaditeľa ZSSK o zákaze akejkoľvek reklamy na majetku ZSSK a sprístupní svoje unikátne zariadenie všetkým tým žiadateľom, ktorí splnia zákonné podmienky a predpoklady (najmä podajú žiadosť/predložia objednávku a zaplatia primeranú odplatu). Kvôli vyššie uvedenej domnienke, ktorá sa neskoršie ukázala ako nesprávna resp. doposiaľ nebola zo strany nového vedenia ZSSK splnená, navrhovateľ nepodal na príslušný súd návrh vo veci samej (určenie, či ústna dohoda uzavretá medzi účastníkmi tohto konania je platná). Navrhovateľ predmetný návrh nepodal najmä z toho dôvodu, lebo sa obával následnej negatívnej reakcie zo strany odporcu na túto skutočnosť, nakoľko tento by s ním práve z tohto dôvodu (iniciácia súdneho sporu) mohol odmietnuť ďalšiu spoluprácu (napr. formou uzavretia novej písomnej zmluvy, ktorá by definitívne odstránila právnu neistotu) alebo odmietnuť sprístupniť unikátne zariadenie vo vlastníctve resp. v správe odporcu. Vzhľadom na súčasnú pretrvávajúcu absurdnú situáciu, kedy aj súčasné nové vedenie odporcu odmieta akceptovať navrhovateľove objednávky na realizáciu služby trainmail, na poskytnutie reklamného priestoru ZSSK (na sprístupnenie unikátneho zariadenia), t. j. odporca nepochopiteľne a bez akéhokoľvek logického vysvetlenia odmieta majetkový prospech v podobe peňažných príjmov z reklamnej činnosti, je navrhovateľ nútený podať tento návrh. Vzhľadom na vyššie uvedený skutkový a právny stav navrhovateľ zastáva názor, že ústna dohoda, ktorá bola medzi navrhovateľom a odporcom uzavretá začiatkom roka 2010 je platná, t. j. medzi navrhovateľom a odporcom existuje platný právny vzťah, pričom predmetom záväzku odporcu v zmysle tejto platnej ústnej dohody je akceptácia žiadostí navrhovateľa o realizáciu objednávok v prípade, ak je objednávka navrhovateľa v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky (sprístupnenie unikátneho zariadenia poskytnutím reklamného priestoru na hnutelnom a nehnuteľnom majetku odporcu) a záväzok navrhovateľa zaplatiť odporcovi primeranú odplatu za ním poskytnutý reklamný priestor. Navrhovateľ má naliehavý právny záujem na určení, či tu je platný právny vzťah medzi odporcom a navrhovateľom, a teda či je platná ústna dohoda, ktorá bola medzi nimi uzavretá, aby v tomto smere bola odstránená právna neistota účastníkov tohto konania, ako aj z dôvodu potvrdenia tej skutočnosti, že navrhovateľ je oprávnený uzavierať zmluvy o reklame so svojimi obchodnými partnermi, na základe ktorých je následne odporca povinný za odplatu zabezpečiť v dohodnutom rozsahu a dohodnutou formou reklamu týchto tretích osôb, služieb, činností a výrobkov nimi poskytovaných, ponúkaných alebo predávaných, a to umiestnením na pozemkoch, budovách a mobilných prostriedkoch, ktoré má odporca vo svojom vlastníctve a v správe v zmysle príslušných právnych predpisov (t. j. odporca je povinný akceptovať objednávky navrhovateľa, ktoré sú v súlade s platným právnym poriadkom Slovenskej republiky a následne je odporca oprávnený navrhovateľovi vystaviť faktúry za tieto komerčné reklamné kampane tretích osôb).

Dňa 07.09.2012 navrhovateľ na tunajšom súde zároveň podal aj návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhal, aby súd uložil odporcovi, aby sa až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej zdržal akéhokoľvek konania, ktorým by bránil navrhovateľovi v realizácii služby trainmail (t. j. v realizácii umiestňovania komerčných reklamných letákov, tlačovín alebo iných reklamných predmetov) vo všetkých osobných železničných vozňoch a lokomotívach vo vlastníctve alebo v správe odporcu, a to na základe objednávok navrhovateľa:

- č. 21234/Railmedia/ZSSK/280812 a

č. 21235/Railmedia/ZSSK/300812.

Svoj návrh na nariadenie takéhoto predbežného opatrenia odôvodnil navrhovateľ nasledovnými skutkovými a právnymi základmi. V ust. § 16 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2009 Z. z. o doprave na dráhach je ustanovené, že „Dopravca je povinný zvyšovať komfort cestovania a poskytovať doplnkové služby pre cestujúcich v dráhových vozidlách, na staniciach a na zastávkach.“ Navrhovateľ má za to, že pod poskytovaním doplnkových služieb je potrebné rozumieť aj poskytovanie informácií (napr. aj poskytovanie informácií cestujúcim o jednotlivých produktoch a službách ponúkaných štátnou Všeobecnou zdravotnou poisťovňou, a.s. a subjektom dlhodobu pôsobiacom v bankovom sektore na území SR, a tým plniť verejnoprospešný záujem). Medzi základne politické práva patrí aj právo na informácie, ktoré je zakotvené v čl. 26 ods. 1 a nasl. Ústavy SR:

1. „Sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.“

2. „Každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu.“

3. „Cenzúra sa zakazuje.“

4. „Slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.“

Tieto politické práva sú zakotvené aj v čl. 19 Všeobecnej deklarácie ľudských práv: „Každý má právo na slobodu presvedčenia a prejavu: toto právo nepripúšťa, aby niekto trpel ujmu pre svoje presvedčenie a zahŕňa právo vyhľadávať, prijímať a rozširovať informácie a myšlienky všetkými prostriedkami a bez ohľadu na hranice.“ A napokon v čl. 10 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je uvedené: „Každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice.“ Na bezvýhradnom dodržiavaní a rešpektovaní vyššie uvedených ľudských práv a základných slobôd sa zaviazala aj ZSSK v ňou prijatom Etickom kódexe ZSSK.

V zmysle článku 12 ods. 1, 2 a 4 Ústavy SR:

„1. Ľudia sú slobodní a rovní v dôstojnosti i v právach. Základné práva a slobody sú neodňateľné, nescudziteľné, nepremičateľné a nezrušiteľné.“

2. Základné práva a slobody sa zaručujú na území Slovenskej republiky všetkým bez ohľadu na pohlavie, rasu, farbu pleti, jazyk, vieru a náboženstvo, politické, či iné zmýšľanie, národný alebo sociálny pôvod, príslušnosť k národnosti alebo etnickej skupine, majetok, rod alebo iné postavenie. Nikoho nemožno z týchto dôvodov poškodzovať, zvyhodňovať alebo znevýhodňovať.

4. Nikomu nesmie byť spôsobená ujma na právach pre to, že uplatňuje svoje základné práva a slobody.,, V zmysle článku 13 ods. 1 a 2 Ústavy SR:

„1. Povinnosti možno ukladať

a) zákonom alebo na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd,

b) medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 4, ktorá priamo zakladá práva a povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb, alebo

c) nariadením vlády podľa čl. 120 ods. 2.

2. Medze základných práv a slobôd možno upraviť za podmienok ustanovených touto ústavou len zákonom.“

Všetky základné práva a slobody (vlastnícke právo odporcu) sa chránia len v takej miere a rozsahu, dokiaľ uplatnením jedného práva alebo slobody nedôjde k neprimeranému obmedzeniu, či dokonca popretiu iného práva alebo slobody (právo podnikat', právo slobodne rozširovať informácie a idey, právo na prístup k unikátnemu zariadeniu. Rovnováha verejného (ochrana a podpora hospodárskej súťaže) a súkromného záujmu je dôležitým kritériom na určovanie primeranosti obmedzenia každého základného práva a slobody (viď napr. PL. ÚS 7/96). Navrhovateľ súčasne poukázal na niektoré ustanovenia Etického kódexu ZSSK (účinného od 01.02.2011), na ktorý sa predchádzajúce vedenie ZSSK odvolávalo pri svojich mediálnych výstupoch: V zmysle čl. 4 bod B ods. 5 Etického kódexu ZSSK: „V prípade komerčného sporu deklaruje ochotu rokovať a hľadať kompromisné riešenie s cieľom dosiahnuť

korektné, vzájomne výhodné riešenie.“V čl. 6 bod D ods. 11 Etického kódexu ZSSK: „Sme povinní efektívne využívať pracovný čas s cieľom dosiahnutia dobrých hospodárskych výsledkov. Využívanie plateného pracovného času na riešenie súkromných záležitostí je neprípustné.“A napokon znenie čl. 7 ods. 4 Etického kódexu ZSSK: „Manažéri našej Spoločnosti prijímajú zodpovednosť vyplývajúcu z ich postavenia. Sú povinní konať vždy v záujme Spoločnosti a jej akcionárov, ochraňovať jej majetok a povesť.“ V zmysle čl. 20 ods. 3 zákona č. 460/1992 Zb. Ústavy Slovenskej republiky: „Vlastníctvo zaväzuje. Nemožno ho zneužiť na ujmu práv iných alebo v rozpore so všeobecnými záujmami chránenými zákonom.“ V zmysle čl. 55 ods. 2 Ústavy SR: „Slovenská republika chráni a podporuje hospodársku súťaž.“ V zmysle čl. 35 ods. 1 Ústavy SR: „Každý má právo na slobodnú voľbu povolania a prípravu naň, ako aj právo podnikať a uskutočňovať inú zárobkovú činnosť.“ Nesprístupnením unikátneho zariadenia zo strany odporcu navrhovateľovi ako žiadateľovi o jej sprístupnenie je podľa názoru navrhovateľa porušením aj ust. § 8 ods. 2, 5 a 6 zákona č. 136/2001 Zb. o ochrane hospodárskej súťaže, a to zneužívaním svojho dominantného postavenia na relevantnom trhu, ktorým je reklamný trh na majetku vo vlastníctve ZSSK, pričom takéto konanie je zakázané. Etický kódex odporcu, ako aj jeho samotné konanie, ktorým zakazuje realizáciu komerčnej propagácie, je podľa názoru navrhovateľa v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, a to najmä s čl. 12 ods. 4, čl. 20 ods. 3 a čl. 31 Ústavy SR, keďže je nespochybniteľné, že:

1. nikomu (t. j. ani navrhovateľovi) nesmie byť spôsobená ujma na právach pre to, že uplatňuje svoje základné práva a slobody (právo podnikať, právo slobodne rozširovať informácie a idey, právo na prístup k unikátnemu zariadeniu),

2. vlastníctvo zaväzuje, a preto odporca, ktorého jediným akcionárom je Slovenská republika, ako vlastník unikátneho zariadenia - osobné železničné vozne a lokomotívy radené do vlakov, ktoré zabezpečujú osobnú hromadnú železničnú dopravu na Slovensku (časť železničnej infraštruktúry) ho nemôže zneužiť na ujmu práv iných (právo navrhovateľa rozširovať informácie a idey, právo navrhovateľa na prístup k unikátnemu zariadeniu, právo občanov ako cestujúcich vyhľadávať a prijímať informácie a idey atď.) alebo v rozpore so všeobecnými záujmami chránenými zákonom (ochrana a podpora hospodárskej súťaže). Nariadenie bývalého generálneho riaditeľa odporcu o zastavenom prenájme reklamného priestoru, opierajúci sa o Etický kódex ZSSK a o Prepravný poriadok ZSSK (tzv. „vnútro podnikové predpisy“), je podľa názoru navrhovateľa ústavne neudržateľný, a preto je bezpredmetný, nakoľko vnútro podnikové predpisy nemôžu byť v rozpore s ústavou a zákonmi platnými v Slovenskej republike, a teda za žiadnych okolností nimi nie je možné zakázať komerčnú reklamu, ktorá je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky (t. j. ak je reklama najmä v súlade s pravidlami hospodárskej súťaže a dobrými mravmi, ak nie je klamlivá a skrytá, ak neprezentuje produkty, ktorých výroba, predaj, poskytovanie alebo používanie sú zakázané, ak nezneužíva dôveru spotrebiteľa, ak nepropaguje násilie atď.), a to najmä ak jediným akcionárom odporcu je Slovenská republika. Odporca ako vlastník/správca vecí (osobných železničných vozňov a lokomotív - unikátnych zariadení) sa v zmysle § 127 ods. 1 zákona č. 40/1964 Z. z. Občiansky zákonník musí zdržať všetkého, čím by vážne ohrozoval výkon práv iných osôb (v tomto konkrétnom prípade odporcu nielen ohrozuje, ale aj zasahuje/bráni navrhovateľovi vo výkone jeho slobodného práva na prístup k unikátnemu zariadeniu, bráni navrhovateľovi rozširovať informácie, ktoré sú v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, bráni podnikateľským subjektom slobodne propagovať nimi vyrábané výrobky alebo nimi ponúkané služby a v konečnom dôsledku neoprávnene zasahuje aj do práva občanov ako cestujúcich v osobných železničných vozňoch slobodne vyhľadávať a prijímať informácie). Keďže navrhovateľ má na mesiac september 2012 objednávky od podnikateľských subjektov (Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. a Tatra banka, akciová spoločnosť) na zabezpečenie komerčnej a verejnoprospešnej (VsZP) propagácie nimi ponúkaných produktov alebo poskytovaných služieb vo vozidlovom parku odporcu, existuje reálne nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, ktorú môže utrpieť:

a) navrhovateľ nezabezpečením komerčnej reklamy pre svojich klientov, v prípade ak súd nevydá rozhodnutie o nariadení predbežného opatrenia a ak odporca nepotvrdí navrhovateľove objednávky (majetková a nemajetková ujma),

b) samotní občania - cestujúci v osobných železničných vozňoch, ktorí v dôsledku vyššie uvedeného konania odporcu nemôžu byť dostatočným spôsobom informovaní o službách, činnostiach a produktoch podnikateľských subjektov, a to aj v priestoroch a prostriedkoch verejnej hromadnej dopravy (ujma na právach - právo slobodne vyhľadávať a prijímať informácie), pričom v prípade VsZP ide o verejnoprospešnú propagáciu s cieľom informovať občanov o výhodách súvisiacich so zdravotným poistením vo VsZP, kde je možnosť prepoistiť sa do VsZP len do 30.09.2012, t. j. pokiaľ nebude môcť navrhovateľ realizovať pre klienta VsZP službu trainmail, máme za to, že môže dôjsť zo strany odporcu k mareniu verejnoprospešného záujmu.

c) tretie osoby, ktoré si u navrhovateľa objednali službu trainmail - realizáciu reklamy na majetku vo vlastníctve odporcu (ujma na právach - napr. právo slobodne propagovať služby, produkty a výrobky nimi poskytované, ponúkané alebo predávané) a aj

d) Slovenská republika, ako jediný akcionár odporcu, keďže neakceptáciou navrhovateľových objednávok na realizáciu reklamy odporcom a nesprístupnením unikátneho zariadenia navrhovateľovi odporcom, jej vznikne majetková ujma v dôsledku výpadku príjmu v hospodárení odporcu za neposkytnutie mediálneho priestoru na majetku vo vlastníctve/v správe odporcu.

Navrhovateľ má za to, že vyššie uvedeným, podľa názoru navrhovateľa protiprávnym, konaním odporcu, môže byť vážne poškodené dobré meno a povesť navrhovateľa, ktoré požíva v relevantných podnikateľských kruhoch a v priamej príčinnej súvislosti s týmito zásahmi mu vzniká vážna majetková i nemajetková ujma, a činnosťou odporcu je navrhovateľovi neoprávnene zasahované do Ústavou SR garantovaného práva podnikat' Je zrejmé, že je tu daný dôvod nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy na právach (najmä právo podnikat') a majetku navrhovateľa, na právach (právo slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať informácie a idey) občanov, na majetku Slovenskej republiky, ako aj na právach (právo tretích osôb, ktoré si u navrhovateľa objednali zabezpečenie realizácie svojej reklamnej kampane, na slobodnú propagáciu služieb, činností a výrobkov nimi poskytovaných, ponúkaných alebo predávaných) tretích osôb - klientov navrhovateľa. Pre úplnosť navrhovateľ uvádza, že vydanie predbežného opatrenia nebude mať voči odporcovi žiadne závažné obmedzujúce alebo negatívne účinky a neovplyvní jeho doterajšiu podnikateľskú činnosť, ba práve naopak, zastáva názor, že nariadením predbežného opatrenia sa aspoň dočasne (až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej) odstráni protiprávny stav a odporca by akceptáciou navrhovateľových objednávok a umožnením realizácie reklamnej činnosti vo svojom vozidlovom parku získal majetkový prospech (príjem z reklamnej činnosti za poskytnutie mediálneho priestoru, t. j. za sprístupnenie unikátneho zariadenia). Predbežné opatrenie možno nariadiť vo všetkých veciach, ktoré spadajú do právomoci súdov, a teda nie je vylúčené jeho nariadenie aj v tomto konkrétnom prípade). Základnými znakmi predbežných opatrení sú ich dočasnosť a provizórnosť. Nariadením predbežného opatrenia nejde o konečnú a definitívnu úpravu vzťahov medzi subjektmi, tzn., že jeho nariadením nezískava jeden z účastníkov silnejšie postavenie, ale sa ním len dočasne a hlavne predbežne upravuje určitý okruh vzťahov. Súd, ktorý bude rozhodovať vo veci samej, nebude viazaný prípadným výrokom predbežného opatrenia, resp. skutočnosťou, či predbežné opatrenie bolo, alebo nebolo nariadené. Predbežné opatrenie plní funkciu okamžitej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov, a preto pri jeho nariaďovaní musí prevládať požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. Skutočnosti, z ktorých sa vyvodzuje dôvodnosť návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, nemusia byť preukázané dôkazmi, a preto je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, aspoň osvedčené. Dočasnou úpravou urobenou vo forme predbežného opatrenia sa neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov a ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi, a preto obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní súd nie je viazaný, a môže rozhodnúť inak. Účelom predbežného opatrenia je len vytvoriť procesnú situáciu, počas ktorej sa môže právoplatne rozhodnúť prejednávaný spor. Navrhovateľ má za to, že v opísanom prípade existuje dôvodná potreba dočasne regulovať právne vzťahy medzi účastníkmi, pretože hrozí vznik reálnej ujmy (dokonca vznik ujmy viacerým subjektom), jeho vykonaním by nedošlo k založeniu nenávratného alebo neobnoviteľného stavu a žiadnym spôsobom by nebola narušená činnosť účastníkov konania. Navrhovateľ vierohodným a dostatočným spôsobom osvedčil okolnosti, z ktorých vyvodzuje opodstatnenosť svojho návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, a to najmä naliehavosťou riešenia a osvedčil aj existenciu neoprávnených zásahov do jeho základných práv a slobôd (ale aj do práv a slobôd tretích osôb), ako aj existenciu hrozby bezprostredne hroziacej neodvratiteľnej ujmy. Podľa názoru navrhovateľa, z navrhovateľom predložených písomných dôkazov (najmä z mailovej komunikácie) jednoznačne vyplýva, že navrhovateľ mal záujem vyriešiť tento spor bez súdnej ingerencie, rokovaním účastníkov tohto konania, avšak rokovania s odporcom boli neúspešné, a to najmä z dôvodu neakceptovateľnosti odporcových prehnaných požiadaviek navrhovateľom, a preto je navrhovateľ nútený prostredníctvom svojho právneho zástupcu opätovne požiadať príslušný súd o ochranu svojich práv a právom chránených záujmov. Navrhovateľ v tejto súvislosti poukazuje na ust. § 8 zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a je toho názoru, že z poskytnutých dôkazov jednoznačne vyplýva, že sú splnené kumulatívne všetky právnym predpisom (ust. § 8 ods. 5 Zákona) požadované podmienky, a to konkrétne: i) odporca (ZSSK) odmietol zabezpečiť prístup k unikátnemu zariadeniu a súčasne ii) unikátne zariadenie umožňuje uspokojiť požiadavky podnikateľa (navrhovateľa) na využívanie unikátneho zariadenia pri súčasnom uspokojení požiadaviek vlastníka alebo správcu unikátneho zariadenia (odporcu - ZSSK) v čase najvyššieho dopytu po jeho službách a s prihliadnutím aj na plnenie jeho dlhodobých záväzkov, iii) podnikateľ žiadajúci o prístup k unikátnemu zariadeniu

(navrhovateľ) s cieľom využívať ho je schopný zabezpečiť dodržanie zodpovedajúcich kvalitatívnych a kvantitatívnych parametrov unikátneho zariadenia vyplývajúcich z požiadaviek na jeho prevádzku a iv) podnikateľ žiadajúci o prístup k unikátnemu zariadeniu (navrhovateľove žiadosti a objednávky) je schopný uhradiť vlastníčkovi alebo správckovi unikátneho zariadenia (odporcovi - ZSSK) primeranú odplatu, a preto má navrhovateľ za to, že odporca zneužíva svoje postavenie na relevantnom trhu, ktorý už navrhovateľ v rámci tohto svojho návrhu špecifikoval (vyššie). Je nevyvrátiteľné, že navrhovateľ požiadaval odporcu o sprístupnenie unikátneho zariadenia, odporca odmietol navrhovateľovi sprístupniť unikátne zariadenie, a že navrhovateľ je schopný uhradiť odporcovi primeranú odplatu za sprístupnenie unikátneho zariadenia, keďže túto odplatu mu v minulosti aj uhrádzal. V navrhovateľom prípade je navyše dôležitý aj ten podstatný fakt, že navrhovateľ nevie vopred do budúcnosti stanoviť (vopred určiť, t. j. predvídať), ktorý jeho klient a hlavne presne kedy (presný dátum a čas) a v akom počte bude mať záujem o navrhovateľom poskytovanú službu trainmail. Preto máme za to, že navrhovateľ sa nemôže vzdať svojich práv do budúcnosti, pričom platí, že služba trainmail sa dá realizovať vždy iba do existujúcich vlakových spojení (náležitosti sú - schválený grafikon, platný cestovný poriadok), ktoré sa schvaľujú rok vopred a na ktoré (na prevádzku konkrétnych vlakových spojení) musí mať ZSSK platnú licenciu. Navrhovateľ poukázal na Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn.: 4Sžhpu/1/2011, zo dňa 28.06.2011, v ktorom súd v prípade, ktorý súvisí s touto záležitosťou, skonštatoval, že cit.: „konanie žalobcu spočívajúce v neposkytovaní služby prístupu k miestnym vedeniam (v prípade navrhovateľa neposkytnutie prístupu k osobným železničným vozňom a lokomotívam, ktoré boli/sú odporcom vypravené resp. prevádzkované na konkrétnej trati), ako k unikátnemu zariadeniu, je zneužitím dominantného postavenia na relevantnom trhu. Týmto rozsudkom Najvyššieho súdu je spochybnená aj argumentácia odporcu v rámci odvolacieho konania na Krajskom súde v Bratislave, ktoré sa týkalo predchádzajúceho predbežného opatrenia, a teda aj samotná zákonnosť predmetného rozhodnutia.

Navrhovateľ k návrhu na začatie konania a nariadenie predbežného opatrenia pripojil ako dôkazy nasledovné listiny: Výpis z obchodného registra navrhovateľa, Zmluva o reklame na hnutelnom a nehnuteľnom majetku spoločnosti zo dňa 15.02.2002, Poverenie na vykonávanie činností zo dňa 01.02.2007, Dodatok č. 1 k Zmluve o reklame zo dňa 06.12.2005, List generálneho riaditeľa ZSSK zo dňa 26.10.2009, Výmer č. 3/2009 - OK, Výmer č. 4/2010 - OK vrátane Dodatku č. 1 k Výmeru č. 4/2010/OK, Čestné vyhlásenie bývalej konateľky navrhovateľa zo dňa 16.05.2012, Úplný výpis z obchodného registra odporcu z internetovej stránky www.orrs.sk <<http://www.orrs.sk>>, Potvrdené Objednávky zo strany vedenia ZSSK z č. l. 50 až 62, Zmluva o nájme mediálneho priestoru uzavretá medzi odporcom ako prenajímateľom a spoločnosťou Presse & Marketing Slovakia, s.r.o. ako nájomcom zo dňa 28.01.2010, Zmluva o spoluprácu uzatvorená medzi odporcom a spoločnosťou RailAd Railway Advertising OG zo dňa 29.06.2010, Zmluva na distribúciu reklamných predmetov do vozňov ZSSK č. 33/OK/2010 uzavretá medzi odporcom a spoločnosťou Presse & Marketing Slovakia, s.r.o. ako nájomcom zo dňa 09.03.2010, Mailová komunikácia medzi navrhovateľom a odporcom na č. l. 79 až 82, 86 až 88, List navrhovateľa zo dňa 25.03.2010 adresovaný odporcovi, Žiadosť navrhovateľa zo dňa 28.08.2012 o bezodkladné sprístupnenie unikátneho zariadenia, Žiadosť navrhovateľa zo dňa 15.06.2012 o sprístupnenie unikátneho zariadenia (reklamná kampaň KIKA - tzv. polep TEŽ-ky), Stanovisko odporcu zo dňa 04.07.2012, List navrhovateľa zo dňa 28.08.2012, Žiadosť navrhovateľa zo dňa 30.08.2012 o bezodkladné sprístupnenie unikátneho zariadenia, Objednávka navrhovateľa č. 21232/Railmedia/ZSSK/090812, Objednávka navrhovateľa č. 21234/Railmedia/ZSSK/280812, Objednávka navrhovateľa č. 21235/Railmedia/ZSSK/300812, Odpoveď odporcu zo dňa 15.08.2012 na Objednávku č. 21232/Railmedia/ZSSK/090812, Pokyn generálneho riaditeľa odporcu na odstránenie reklamy z vozňov ZSSK, Dôkazy o komerčnej reklame vo vozidlovom parku odporcu č. l. 97 až 99, Návrh na vydanie rozhodnutia o nariadení predbežného opatrenia zo dňa 08.03.2012, Uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č. k. 2Cob/178/2012-212 zo dňa 17.05.2012, Dovolanie navrhovateľa proti právoplatnému uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.06.2012, Návrh Dohody o urovaní, odkaz na Etický kódex odporcu zverejnený na internetovej stránke odporcu www.slovakrail.sk/fileadmin/Dokumenty/.../eticky_kodex_2011.pdf <http://www.slovakrail.sk/fileadmin/Dokumenty/.../eticky_kodex_2011.pdf>, Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn.: 4Sžhpu/1/2011 zo dňa 28.06.2011, Zoznam právnych noriem v oblasti priemyselných práv (Smernica/Riadenie zlepšovateľských návrhov v ZSSK).

Podľa ust. § 74 ods. 2 O.s.p. príslušný na nariadenie predbežného opatrenia je súd, ktorý je príslušný na konanie o veci. Ak nie je príslušný súd známy alebo ak príslušný súd nemôže včas zakročiť, zakročí

a nariadi predbežné opatrenie podľa § 75a súd, v ktorého obvode sa maloletý zdržuje. Len čo je to však možné, postúpi vec príslušnému súdu. Účastníkmi konania sú tí, ktorí by nimi boli, keby šlo o vec samu.

Podľa ust. § 76 ods. 1 písm. e/ O.s.p. predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby nenakladal s určitými vecami alebo právami.

Podľa ust. § 76 ods. 1 písm. f/ O.s.p. predbežným opatrením môže súd uložiť účastníkovi najmä, aby niečo vykonal, niečoho sa zdržal alebo niečo znášal.

Podľa ust. § 102 ods. 1 O.s.p. ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz.

Inštitút predbežného opatrenia predpokladá naliehavosť úpravy pomerov medzi účastníkmi konania (i keď dočasnej) alebo zabezpečenie výkonu súdneho rozhodnutia a zo samotného pojmového vymedzenia vyplýva, že sa ním predbežne a dočasne upravujú pomery účastníkov konania za predpokladu, že je to potrebné so zreteľom na účelnosť a vhodnosť takejto úpravy. Nariadením predbežného opatrenia nenadobúda navrhovateľ práva, o ktorých bude rozhodované až samotným rozhodnutím vo veci samej, pričom o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nerozhoduje súd na základe vykonaného dokazovania na pojednávaní, ale rozhodné skutočnosti, ktorými sa odôvodňuje potreba predbežnej úpravy alebo zabezpečenie vykonateľnosti práva, je povinný súdu preukázať, prípadne osvedčiť navrhovateľ. Znamená to, že navrhovateľ je povinný predložiť súdu listinné dôkazy, na ktoré sa v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia odvoláva v zmysle ust. § 120 ods. 1 O.s.p. O potrebe predbežnej úpravy nemôže mať súd vážnejšie pochybnosti a predbežné opatrenie svojim obsahom má byť prostriedkom iba na dočasnú úpravu právnych pomerov účastníkov konania (nie faktických), ktorá je na základe týchto preukázaných okolností potrebná.

Predpokladom pre nariadenie predbežného opatrenia je, aby sa osvedčila aspoň danosť práva (nároku) a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe predbežnej úpravy a taktiež aby boli dané alebo aspoň osvedčené skutočnosti, ktoré odôvodňujú obavu, že by bol výkon súdneho rozhodnutia v dôsledku chovania dlžníka (odporcu) ohrozený. Návrhom na nariadenie predbežného opatrenia musí navrhovateľ preukázať fakt, že bez predbežného opatrenia by bol prípadný budúci výkon rozhodnutia ohrozený, pričom nebezpečenstvo zmarenia budúceho výkonu takéhoto rozhodnutia musí byť reálne a musí hroziť bezprostredne. Dôvodom na nariadenie predbežného opatrenia môžu byť len skutočnosti, ktoré opodstatňujú obavu, že by prípadný budúci výkon rozhodnutia mohol byť zmarený.

Z ustanovení § 102 O.s.p. a § 74 - § 78 O.s.p. (ktoré sa aplikujú podporne aj pri rozhodovaní o nariadení predbežného opatrenia po začatí konania) vyplýva, že predpokladom pre vydanie predbežného opatrenia, ktoré je opatrením výnimočným a dočasným, je splnenie nasledovných podmienok:

- a) navrhovateľ (žalobca) musí aspoň osvedčiť, že existuje právny vzťah medzi účastníkmi konania, resp. navrhovateľom v návrhu uplatnené právo
- b) navrhovateľ (žalobca) musí minimálne osvedčiť, že vzťah medzi účastníkmi konania vyžaduje dočasnú úpravu
- c) navrhovateľ (žalobca) musí aspoň osvedčiť, že navrhovaná dočasná úprava je naliehavá, potrebná a nevyhnutná
- d) vydaním predbežného opatrenia sa medzi účastníkmi konania nevytvorí nenávratný stav a nezasiahne sa neprímeraným spôsobom a bezdôvodne do práv účastníkov konania, prípadne do práv tretích osôb.

Účelom predbežného opatrenia je rýchla, ale len dočasná úprava právnych pomerov účastníkov. Podmienkou pre jeho vydanie je aspoň osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy pomerov účastníkov, by bolo právo účastníka ohrozené. Z uvedeného charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia vo veci a pri ich zisťovaní nemusí byť dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. Je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie, že je tu bezprostredne nebezpečenstvo vzniku ujmy. Taktiež z návrhu na nariadenie predbežného opatrenia musí vyplývať vecná súvislosť medzi navrhovaným predbežným opatrením a rozhodnutím vo veci samej, čo znamená,

že musí byť osvedčené, že vzťah ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana bude vyriešený vo veci samej s konečnou platnosťou.

Keďže navrhovateľ svojím návrhom na nariadenie predbežného opatrenia neosvedčil predpoklady na nariadenie ním navrhovaného predbežného opatrenia, pretože nepreukázal žiadnym hodnoverným dôkazom podľa ust. § 120 ods. 1 a nasl. O.s.p., že zo správania odporcu možno vydedukovať okolnosti, odôvodňujúce obavu, že by výkon navrhovateľovho navrhovaného súdneho rozhodnutia (samozrejme v prípade úspechu navrhovateľa v konaní vo veci samej) bol ohrozený z dôvodu takéhoto správania sa odporcu. Navrhovateľ existenciu dôvodov na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré by osvedčovali, že by odporca svojím konaním ohrozoval výkon súdnych rozhodnutí vo veci tak, ako to uvádzal navrhovateľ vo svojom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nepreukázal, rovnako ani nepreukázal, že je potrebná dočasná úprava pomerov účastníkov konania.

Navrhovateľom uvádzané skutočnosti odôvodňujúce potrebu nariadenia predbežného opatrenia, že navrhovateľ má na mesiac september 2012 objednávky od podnikateľských subjektov (Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. a Tatra banka, akciová spoločnosť) na zabezpečenie komerčnej a verejnoprospešnej (VsZP) propagácie nimi ponúkaných produktov alebo poskytovaných služieb vo vozidlomovom parku odporcu a existuje reálne nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, ktorú môže utrpieť:

a) navrhovateľ nezabezpečením komerčnej reklamy pre svojich klientov, v prípade ak súd nevydá rozhodnutie o nariadení predbežného opatrenia a ak odporca nepotvrdí navrhovateľove objednávky (majetková a nemajetková ujma),

b) samotní občania - cestujúci v osobných železničných vozňoch, ktorí v dôsledku vyššie uvedeného konania odporcu nemôžu byť dostatočným spôsobom informovaní o službách, činnostiach a produktoch podnikateľských subjektov, a to aj v priestoroch a prostriedkoch verejnej hromadnej dopravy (ujma na právach - právo slobodne vyhľadávať a prijímať informácie), pričom v prípade VsZP ide o verejnoprospešnú propagáciu s cieľom informovať občanov o výhodách súvisiacich so zdravotným poistením vo VsZP, kde je možnosť prepoistiť sa do VsZP len do 30.09.2012, t. j. pokiaľ nebude môcť navrhovateľ realizovať pre klienta VsZP službu trainmail, máme za to, že môže dôjsť zo strany odporcu k mareniu verejnoprospešného záujmu.

c) tretie osoby, ktoré si u navrhovateľa objednali službu trainmail - realizáciu reklamy na majetku vo vlastníctve odporcu (ujma na právach - napr. právo slobodne propagovať služby, produkty a výrobky nimi poskytované, ponúkané alebo predávané) a aj

d) Slovenská republika, ako jediný akcionár odporcu, keďže neakceptáciou navrhovateľových objednávok na realizáciu reklamy odporcom a nesprístupnením unikátneho zariadenia navrhovateľovi odporcom, jej vznikne majetková ujma v dôsledku výpadku príjmu v hospodárení odporcu za neposkytnutie mediálneho priestoru na majetku vo vlastníctve/v správe odporcu, a preto je potrebné nariadiť ním navrhované predbežné opatrenie súd neakceptoval, pretože navrhovateľom uvedené skutočnosti dostatočne neodôvodňujú potrebu nariadenia predbežného opatrenia, súd nemal osvedčené okolnosti, z ktorých sa mala vyvodiť opodstatnenosť návrhu na dočasné opatrenie. Navrhovateľ v návrhu neosvedčil reálne nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, neosvedčil vznik nenávratného a neobnoviteľného stavu ani existenciu neoprávnených zásahov do základných práv a slobôd žalobcu, prípadne tretích osôb.

Predbežným opatrením má byť preto do času rozhodnutia vo veci samej zamedzené konaniu, ktorým dochádza ku škode.

Podľa ust. § 75 ods. 1 O. s. p. predbežné opatrenie nariadi súd na návrh. Podľa ust. § 76 ods. 1 písm. e/ a písm. f/ O. s. p., predbežným opatrením môže súd uložiť účastníkovi najmä, aby nenakladal s určitými vecami alebo právami, niečo vykonal, niečo sa zdržal alebo niečo znášal. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia predbežným opatrením možno uložiť povinnosť niekomu inému než účastníkovi len vtedy, ak to možno od neho spravodlivo žiadať. Z uvedeného je zrejmé, že predbežné opatrenie možno nariadiť v rozsahu návrhu účastníkovi alebo tretej osobe, ak to možno od nej spravodlivo žiadať.

Po posúdení návrhu na vydanie predbežného opatrenia s poukazom na predložené listinné dôkazy a vyššie citované zákonné ustanovenia, súd teda dospel k záveru, že návrhu na vydanie predbežného opatrenia nie je možné vyhovieť. Navrhovateľ sa návrhom na nariadenie predbežného opatrenia domáha uloženia povinnosti odporcovi, aby sa až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej zdržal akéhokoľvek

konania, ktorým by bránil navrhovateľovi v realizácii služby trainmail (t. j. v realizácii umiestňovania komerčných reklamných letákov, tlačovín alebo iných reklamných predmetov) vo všetkých osobných železničných vozňoch a lokomotívach vo vlastníctve alebo v správe odporcu, a to na základe objednávok navrhovateľa:

- č. 21234/Railmedia/ZSSK/280812 a

- č. 21235/Railmedia/ZSSK/300812,

ktoré zaslal odporca navrhovateľovi, pričom svoj nárok odvodzuje od ústnej dohody medzi sporovými stranami z konca roka 2009 resp. začiatku roka 2010, na základe ktorej bol navrhovateľovi poskytnutý výmer č. 3/2009 v znení jeho dodatku platný od 01.01.2010 do 30.06.2010 a výmer č. 4/2010 v znení jeho dodatku platný od 01.07.2010 do 31.12.2010.

Totožný návrh na nariadenie predbežného opatrenia avšak týkajúci sa objednávok navrhovateľa č. 21201/Railmedia/ZSSK/040112, č. 21202/Railmedia/ZSSK/040112, č. 21211/Railmedia/ZSSK/140212, č. 21209/Railmedia/ZSSK/080212 a č. 21215/Railmedia/ZSSK/080312 podal navrhovateľ na tunajšom súde dňa 09.03.2012, o ktorom rozhodol tunajší súd uznesením č. k. 23Cb/19/2012-117 zo dňa 14.03.2012 tak, že navrhovateľovmu návrhu v celom rozsahu vyhovel. Predmetné uznesenie bolo následne uznesením Krajského súdu v Bratislave, č. k. 2Cob/178/2012-212, zo dňa 17.05.2012 zmenené tak, že návrh navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia bolo zamietnuté. Voči predmetnému uzneseniu podal navrhovateľ dovolanie.

Konajúci súd sa stotožňuje s názorom Krajského súdu v Bratislave vysloveným v uznesení zo dňa 17.05.2012 č. k. 2Cob/178/2012-212. Konajúci súd má za to, že navrhovateľ i v tomto prípade neosvedčil podmienky dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, nakoľko navrhovateľ nepreukázal, že medzi sporovými stranami existoval v čase zaslania objednávok č. 21234/Railmedia/ZSSK/280812 a č. 21235/Railmedia/ZSSK/300812 platný právny vzťah, na základe ktorého by mal odporca povinnosť akceptovať objednávky navrhovateľa a v osobných železničných vozňoch v zmysle predmetných objednávok umiestňovať reklamné predmety.

Z obsahu spisu je zrejmé, že právny vzťah založený písomnou zmluvou zo dňa 15.05.2002 bol skončený dňom 31.12.2009, keďže uvedená zmluva bola v zmysle článku VIII bod 1. uzavretá na dobu určitú do 31.12.2009, k jej predĺženiu samostatným dodatkom nedošlo a ani nedošlo k uzavretiu novej písomnej zmluvy. Uvedenú skutočnosť potvrdzuje sám navrhovateľ v úvode návrhu nariadenia predbežného opatrenia v popise skutkového stavu.

Právna úprava právnych úkonov je obsiahnutá vo všeobecných ustanoveniach Občianskeho zákonníka (§ 34 až 42). V ustanovení § 34 OZ je obsiahnutá zákonná definícia právneho úkonu, ktorým je "prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú". Správanie subjektu, ktoré nenapĺňa znaky uvedenej definície, nemožno považovať za právny úkon a právo takéto správanie nepokladá za právne relevantné. Základný postup pri uzatvorení akejkoľvek zmluvy (teda i obchodnej) upravuje Občiansky zákonník v § 43 a násl. a Obchodný zákonník túto úpravu iba dopĺňa.

Podľa ust. § 43 Občianskeho zákonníka účastníci sú povinní dbať, aby sa pri úprave zmluvných vzťahov odstránilo všetko, čo by mohlo viesť k vzniku rozporov.

Podľa ust. § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

Podľa ust. § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

Podľa ust. § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

Podľa ust. § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je

však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

Podľa ust. § 272 ods. 2 Obchodného zákonníka ak písomne uzavretá zmluva obsahuje ustanovenie, že sa môže meniť alebo zrušiť iba dohodou strán v písomnej forme, môže sa zmluva meniť alebo zrušiť iba písomne.

Konajúci súd je toho názoru, že navrhovateľ neosvedčil potrebu nariadenia požadovaného predbežného opatrenia, nakoľko existencia ním tvrdenej ústnej dohody o ďalšom ponúkaní reklamného priestoru na hnutelnom a nehnuteľnom majetku spoločnosti odporcu ako záujemcu bude až predmetom dokazovania v konaní vo veci samej, keďže navrhovateľ sa mieni návrhom vo veci samej tak ako uvádza v bode IV. návrhu domáhať určenia, že ústna dohoda uzavretá začiatkom roka 2010 je platná, t.j. medzi navrhovateľom a odporcom existuje platný právny vzťah. Objednávky navrhovateľa č. 21234/Railmedia/ZSSK/280812 zo dňa 28.08.2012 a č. 21235/Railmedia/ZSSK/300812 zo dňa 30.08.2012 vychádzajú z platného právneho vzťahu po 01.01.2010 a ako vyplýva z navrhovateľom predložených dôkazov, odporca tieto neakceptoval v navrhovateľom predloženom znení, odporca navrhol svoje podmienky spolupráce s navrhovateľom vrátane ceny, pričom tieto podmienky navrhovateľ neakceptoval a k následnej písomnej dohode medzi navrhovateľom a odporcom nedošlo.

V tejto súvislosti si konajúci súd dovoľuje poukázať na zápisnicu z pojednávania zo dňa 08.02.2012 na tunajšom súde vedenú pod sp. zn. 20Cb 39/2010 vo veci, na ktorú poukazuje odporca vo svojom odvolaní voči uzneseniu č. k. 23Cb/19/2012-117 zo dňa 14.03.2012, ktorá súvisí s bezprostredným vznikom škody odporcovi, ak by bolo navrhovateľovi predbežným opatrením umožnené umiestňovanie komerčných a politických letákov a tlačovín. Na predmetnom pojednávaní bol vypočutý Ing. Ladislav Šindler, konateľ navrhovateľa ako svedok a v jeho prítomnosti bola zo strany odporcu Železničná spoločnosť Slovensko, a.s. deklarovaná spornosť navrhovateľom tvrdenej ústnej dohody, čo do obsahu a trvania, pričom tento názor odporcu je súčasne vyslovený i v odvolaní odporcu voči uzneseniu č. k. 23Cb/19/2012-117 zo dňa 14.03.2012 ako aj v navrhovateľom predloženom návrhu Dohody o urovnaní, kde sa v preambule uvádza, že umiestňovanie trainmailu bolo podľa názoru ZSSK vykonané bez súhlasu ZSSK. Navrhovateľ si je už dlhšiu dobu (takmer 2 roky) vedomý spornosti existencie ním tvrdenej ústnej dohody, avšak tento stav zásadným spôsobom až do podania prvého návrhu na nariadenie predbežného opatrenia neriešil, nakoľko ako uvádza v návrhu, obával sa následnej negatívnej reakcie zo strany odporcu na túto skutočnosť, nakoľko tento by s ním práve z tohto dôvodu (iniciácia súdneho sporu) mohol odmietnuť ďalšiu spoluprácu.

S poukazom na vyššie uvedené, ako aj citované zákonné ustanovenia, je súd toho názoru, že nie sú splnené podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia, keďže navrhovateľ neosvedčil reálne nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, neosvedčil vznik nenávratného a neobnoviteľného stavu, ani existenciu neoprávnených zásahov do základných práv a slobôd navrhovateľa, prípadne tretích osôb.

Súd teda návrh na nariadenie žiadaného predbežného opatrenia zamietol ako nedostatočne odôvodnený z hľadiska potreby dočasnej úpravy v zmysle návrhu navrhovateľa.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ust. § 145 O.s.p. ktorému súd prizná náhradu trov konania, prizná aj náhradu trov predbežného opatrenia a zabezpečenia dôkazov.

O trovách konania o predbežnom opatrení súd rozhodne v konečnom rozhodnutí vo veci s odvolaním sa na ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a § 145 O.s.p., preto súd v časti o náhrade trov konania o nariadení predbežného opatrenia rozhodol tak, že v tomto uznesení, ktorým rozhodoval o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, úspešným účastníkom konania o nariadenie predbežného opatrenia náhradu trov tohto konania nepriznal a o náhrade trov tohto konania urobí až v rozhodnutí vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo, cestou tunajšieho súdu.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.